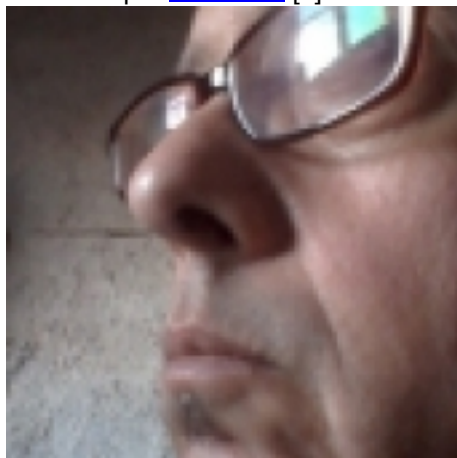

Jo vull ser públic de la cultura

Publicat per [Interacció](#) [1] el 17/06/2013 - 12:30 | Última modificació: 05/02/2026 - 14:01

[Ferran Farré](#) [2] | [Vindicacions. Espai personal de Ferran Farré](#) [3]

Tinc una colla d'amics en la cultura, que quan senten parlar de públics es posen nerviosos, a la defensiva, i carreguen sense pietat contra la idea de crear públics, d'educar públics... Fa temps que em fan rumiar. Per una barreja de respecte i de por –ja que estan bastant més posats que jo en el discurs- mai m'he atrevit a portar-los la contrària; però ara, amb la protecció de la distància, el reforç de la calma que dona un matí empordanès solejat, ple de pardals que no paren de xerrar i a la vista cobdiciosa del cirerer encara carregat, penso que puc.

Sóc conscient que ells defensen la vessant més combativa, la que veu en la cultura una eina de transformació i de canvi, de lluita, i no és que jo ho vulgui negar, ja ho crec que des de la cultura es poden fer aquestes coses!; però penso que es agafar una mica la part pel tot, i té un no sé què d'excloent, i si m'apureu, d'elitista. Realment li podem dir a gent activa en molts àmbits –penso en els components de la coral que assagen cada setmana al centre cultural, en la colla que fan ballar la mulassa al meu poble, en el grup de fotografia amateur, en els poetes bloguers, etc- que o són militants i combatius, o no són?

I si ara mirem cap a la ciutadania no dedicada, però tampoc aliena –la meva mare (que coneix i canta àries d'òpera), la meva veïna costurera (que treballa per al cinema), la Montserrat de la copisteria (que recita poesia) què en pensaran? Entendran res d'això de l'acció revolucionària?. Sobre la resta de persones que acaben d'omplir el cens, ja no m'atreveixo ni a pensar-hi.

No estarem fent allò que tant hem retret als crítics d'art? Que sembla que només parlen per a ells mateixos i per als seus col·legues, que diuen coses de les obres d'art, que ni els mateixos autors entenen...

Per arribar a la consciència i al combat, cal haver fet un recorregut –llarg o curt, lent o ràpid de la ignorància al coneixement, des de fora fins a dins, des de la indiferència a la necessitat, i aquest camí no es fa sol, ni per ciència infusa.

[Llegiu tot l'article >](#) [4]

[Inicia sessió](#) [5] o [registra't](#) [6] per enviar comentaris

Etiquetes: participació

Etiquetes: mediació

- [7]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2013/06/17/jo-vull-ser-public-de-la-cultura-ferran-farre>

Enllaços:

- [1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>
- [2] <https://interaccio.diba.cat/members/farregf>
- [3] <http://vindicacions.cat/>
- [4] <http://vindicacions.cat/2013/jo-vull-ser-public-de-la-cultura/>
- [5] <https://interaccio.diba.cat/>
- [6] <https://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>
- [7] <https://interaccio.diba.cat/node/3977>